

de først Fiskene i Land, kunne de — jeg tror, det blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavn, og den højtærede Minister hentydede til det — bringe dem fra Vestkysten over paa Østkysten og forhandle dem der. Men lad os saa sætte den Bestemmelse ind, at de ikke maa bringe Undermaalsfiskene i Land, men at de skulle sende dem lige til Udlandet, saa at ikke en eneste Dansk faar Lov at smage paa de Fisk. Det synes jeg ikke kan genere nogen som helst, hvad Anskuelse han saa ellers har om Reglerne for Fiskerilovgivningen i det øvrige Land. Jeg haaber, at dette lille Retfærdighedskrav maa blive vist fra det høje Tings Side, selv om man mener, at der rundt omkring i vore indre Farvande er lige saa velbegrundede Krav til Forandring. Det er dog klart, og vi vide af Erfaring, at det vil tage mange Aar, inden vi komme til Enighed om disse Spørgsmaal, medens det ikke kan genere et eneste Menneske, at man vil forhindre, at de, som gaa ud og fiske ved Siden af Englænderne, underkastes nogle andetsteds gældende Regler.

J. H. Jensen: Jeg kan ikke nægte, at det forundrer mig noget, at den ærede Medforslagsstillers Blod kunde komme saa meget i Kog paa Grund af min uskyldige Bemærkning, og har han hørt mig helt igennem, synes jeg, det maa blive en lille Smule afkølet, thi jeg sagde jo udtrykkelig, at, da jeg hørte det ærede Medlems Motivering af, hvorfor han var gaaet med, fandt jeg den meget god og fornuftig. Jeg forstaaer lige saavel som det ærede Medlem, at vi have ikke blot lokale Opgaver, men ogsaa nationale Opgaver, vi have at se hen paa det store, hele. Og det er for Resten ikke længere siden end i Forgaars, at jeg sagde det her i Tinget. Jeg mener, at jeg baade i Ord og i Handling har vist, at jeg forstaaer, at vi lige saavel have Interesser og Opgaver over for det hele Samfund som over for lokale Forhold. Men naar jeg gjorde den uskyldige Bemærkning, var det ud fra det Synspunkt, at det Forslag, her foreligger, er lidt lokalt. Det er jo muligt, at hvis det ærede Medlem for Esbjerg havde repræsenteret en Østkysthavn, var det aldrig faldet ham ind at komme med dette Forslag. Der var ingen, der havde ventet det, og han havde sikkert aldrig gjort det. Det er noget lokalt, idet det kun tager Hensyn til en Del af vor Fiskerbefolkning. Ud fra det Synspunkt kom min Bemærkning og ingenlunde for at sigte det ærede Medlem for, at han

kun havde lokale Interesser. Det glæder mig, at han har Interesse for Fiskerne ved Vestkysten lige saavel som for Kjøbenhavnerne.

Frederiksen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) tog lidt ivrigt fat paa de Par Bemærkninger, jeg tillod mig før at gøre. Naar han mente, at det var nødvendigt at foretage denne Lovforandring særlig af Hensyn til Vestkystfiskerne, synes jeg, det er akkurat lige saa nødvendigt at foretage den for dem, som fiske i Kattegat. Vi have jo ogsaa der Farvande, som ikke ere danske. Tyskere, Svenskere, Nordmænd og Engelskmænd fiske ogsaa i Kattegattet lige saa fuldt som i Vesterhavet, saa jeg synes, at det er en Mangel ved Lovforslaget, at det ikke omfatter det internationale Havomraade i Kattegat. Saa sagde det ærede Medlem til Slutning, at man ikke maatte modsætte sig et saadant Retfærdighedskrav, naar der dog maatte gaa mange Aar hen, før man opnaaede Enighed om Fiskeriloven. Hvor ved det ærede Medlem dette sidste fra? Det er muligt, at det er meget nærmere, end det ærede Medlem tror. Maaske vi allerede i næste Samling kunde naa i skøn Enighed at vedtage en Lov, som kunde, om ikke tilfredsstillende alle, saa dog nogenlunde imødekomme berettigede og rimelige Krav. Det har jeg i alt Fald Lov til at haabe og forudsætte, ligesom det ærede Medlem har Lov til at forudsætte, at der vil gaa mange Aar hen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bluhme): Jeg skal over for den sidste ærede Taler bemærke, at for Kattegattets Vedkommende har der til forskellige Tider foreligget Forslag til Overenskomst mellem de Nationer, som fiske der, og der er vist ingen Tvivl om, at man snart vil kunne faa en saadan Overenskomst. Men for Nordsøens Vedkommende er der ikke Udsigt til noget saadant, det er der ikke Tale om, før man faar en større international Konference om det Spørgsmaal. For Kattegattets Vedkommende er der kun Tale om et vist Antal Nationer, men for Nordsøen maa saa at sige alle søfarende Nationer blive enige. Jeg kan ikke indse, det kan skade en eneste Interesse her i Landet, at man giver de Folk, som ere henviste til at fiske i Vesterhavet, den lille Indrømmelse, der her forlanges. Dersom det kunde skade en eneste Interesse, der er knyttet til Fiskeriet i vore indre Farvande, vilde jeg give den ærede Taler Ret i, at der